नचपुनर्विक्षिप्येतेत्याह कामादिभिरक्षुभितंयच्चित्तंतन्नोत्तिष्ठेत् यतः प्रशांताअखिलावृत्तयोयस्य कुतः ब्रह्मसुखेनस्पृष्टम् ॥३५॥ यस्तुप्रव्रज्यां कृत्वाऽपिभोगमभिलिप्सुःस्यात् तंनिंदति यइति त्रयाणांधर्मादीनांवर्गः आसमंतादुप्यतेयस्मिन् तस्मात्गृहात् तान्धर्मादीन् वांताशी छर्दितभो जीनिर्लज्जश्चसः ॥ ३६ ॥ नचेदमघटितंदृष्टत्वादित्याह यैःपूर्वंस्वदेहःअनात्मादिरूपः स्मृतः चिंतितः तएवपुनरेतमात्मेतिमत्वा श्लाघयंतिस्ता वयंतिहि ॥ ३७ ॥ यतिमुपलक्षणीकृत्यान्यानपिस्वधर्मत्यागिनोनिंदति गृहस्थस्येतिद्वाभ्याम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ नन्वात्मतत्त्वज्ञस्यभिक्षोरिंद्रिय लौल्येऽपिकोदोषस्तत्राह आत्मानंपरंब्रह्मचेज्जानीयात् ज्ञानेनधुतानिरस्ताआशयावासनायस्य तस्यज्ञानिनोलौल्यमेवनसंभवतीत्यर्थः तथाच श्रुतिः आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेदिति॥ ४० ॥ अज्ञस्यतुलौल्येननरकपातापत्तेरप्रमत्तेन

कामादिभिरनाविद्धंप्रशांताखिलवृत्तियत्॥ चित्तंब्रह्मसुखस्पृष्टंनैवोत्तिष्ठेतकर्हिचित् ॥ ३५॥ यःप्रव्रज्य गृहात्पूर्वंत्रिवर्गावपनात्पुनः॥ यदिसेवेतताञ्भिक्षुःसवैवांताश्यपत्रपः ॥३६॥ यैःस्वदेहःस्मृतोनात्मामर्त्यो विट्कृमिभस्मसात्॥ तएनमात्मसात्कृत्वाश्लाघयंतित्यसत्तमाः ॥ ३७॥ गृहस्थस्यक्रियात्यागोव्रतत्या गोबटोरपि ॥ तपस्विनोग्रामसेवाभिक्षोरिंद्रियलौल्यता ॥ ३८ ॥ आश्रमापसदाह्येतेखल्वाश्रमविडंब काः॥ देवमायाविमूढांस्तानुपेक्षेतानुकंपया ॥ ३९ ॥ आत्मानंचेद्विजानीयात्परंज्ञानधुताशयः॥ किमि च्छन्कस्यवाहेतोर्देहंपुष्णातिलंपटः ॥ ४० ॥ आहुःशरीरंरथमिंद्रियाणिहयानभीषून्मनइंद्रियेशम्॥ वर्त्मा निमात्राधिषणांचसूतंसत्त्वंबृहद्बंधुरमीशसृष्टम् ॥ ४१ ॥ अक्षंदशप्राणमधर्मधर्मौचक्रेऽभिमानंरथिनंच जीवम्॥ धनुर्हितस्यप्रणवंपठंतिशरंतुजीवंपरमेवलक्ष्यम् ॥ ४२॥

सदातत्त्वज्ञानेयतितव्यमितीममर्थमात्मानंर थिनंविद्धि शरीरंरथमेवचेत्यादिश्रुत्युक्तरथरूपकद्वारेणाह आहुरितिषड्भिः इंद्रियेशंमनोऽभीषून् रश्मीनाहुःमात्राःशब्दादीन्वर्त्मानिगंतव्यदेशा नाहुः सत्त्वंचित्तम् बृहद्देहव्यापिबंधुरंबंधनम् चित्तंविनाह्यनिबद्धमिवशरीरंभवति ईशसृष्टमिति बंधनकर्तात्वीशएवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ प्राणादयः पंच नागःकूर्मश्चकृकलोदेवदत्तोधनंजयइत्येवंदशविधंप्राणमक्षंअभिमानंसाहंकारंजीवम् रथिनम् शुद्धंजीवंशरम् परंब्रह्मलक्ष्यम् यथाधनुषा शरोलक्ष्येनिपात्यते तथाप्रणवेनजीवोब्रह्मणिनिपात्यतइत्यर्थः ॥ ४२ ॥